



www.jefvanesch.be

▲ Neoféma modrohlavá mutace modrý opalín (blue opaline) – samec



▲ Opalinka ve stáří 9 dnů



▲ Po okroužkování

Odchov neofémy modrohlavé opalinové mutace

Celý příběh začal již v roce 2009, kdy jsem poprvé zaznamenal tuto novou mutaci z internetu a ze zakoupené knihy o mutacích neofém, která byla dostupná pouze v zahraničí v anglické verzi. Na první pohled jsem se do ní zamiloval. Dva roky jsem ji obdivoval z dostupných zdrojů, až jsem se rozhodl napsat chovateli, který ji, dle údajů, odchová na světě jako první – Jeff van Esch. Rozhodl jsem se s tímto předním evropským, ba světovým chovatelem komunikovat prostřednictvím e-mailu. Jeho vstřícnost a ochota mne mile překvapily. V roce 2011 jsem byl rozhodnut nastřádat finance a rozjet se k němu pro první nákup. Leč příroda byla proti. Odchovy, které jsem v tom roce měl a za ně získané peníze vložit do nové mutace vzaly za své. Do chovu se mi nešťastně vkradla choroba, která mne připravila o všechno odchov a velkou část chovných ptáků. Začínal jsem úplně od začátku.

Přes to mne můj sen neopustil a celý problém mne, mohu říci, spíše „nakopl“ k uskutečnění dovozu této krásné mutace. Zaznamenal jsem dva dovozy do České republiky v roce 2012 jednotlivě po dvou kusech. Bohužel dovezené ptáky se nepodařilo udržet při životě. To byl pádný důvod k tomu, že je třeba dát dohromady skupinu stejně zapálených chovatelů a uskutečnit dovoz většího množství ptáků. Jednak z důvodů finančních a hlavně proto, aby ptáci nebyli soustředěni na jednom místě a minimalizovalo se tak riziko možných úhynů. Po dvouleté komunikaci s chovateli v Belgii a Holandsku se podařilo dát dohromady i skupinu, jak jsem již říkal, stejně zapálených chovatelů neofém modrohlavých. Do této skupiny patří Martin Papač, Jaroslav Savič, Josef Hlávka a já. Naším cílem je tuto mutaci v České republice udržet a rozchovat pro další nadšence.

Další komunikací a na základě nabídek ze strany přátel jsme domluvili cestu na západ Evropy. Nutno poznamenat, že takovou vzdálenost absolvovat jen na otočku je bláhové. Proto jsme si domluvili ubytování v hotelu, kde jsme večer při lahvi vína rozebírali již předem připravený scénář návštěv, jaké ptáčky má kdo objednané, nechyběly úvahy o chovatelském zařízení a podobně. Milé přijetí, podpora našeho projektu a v neposlední řadě získání mnoha cenných zkušeností z chovu byly

dalším velikým překvapením. Navštívili jsme pět skvělých lidí a zkušených chovatelů. Nemusím snad ani psát, že všem nastřádaným financím jsme dokázali, jak se říká, „zalomit dráčky“. Nakoupili jsme, co jsme potřebovali, a plni skvělých zážitků se vraceli domů. Po cestě jsme plánovali, jak budeme získané ptáčky párovat v příští sezóně.

Ale jak to tak bývá, nejvíce se člověku – chovateli líbí ti ptáci, kteří nejsou zrovna k máni. A tak jsem se zahleděl do jednoho mláděte, které bylo pouhý týden z budky a tedy nebylo k odběru. Nedalo mi spát, a tak jsem týden po návratu komunikoval opět s jeho majitelem o možné koupi. Bohužel jsem si vybral mladého samce, u kterého nebyla jistá štěpitelnost na opalinovou mutaci a z tohoto důvodu mi byl nabídnut jiný pták jako náhrada. Musím říct, že náhrada vskutku skvělá. Místo modrého běloprsého šedozelený aqua ště-



▲ Stáří cca 14 dní



▲ Už je vidět rozdíl mezi modrými a opalínkou



▲ Dvacátý den



▲ Dvacátýčtvrtý den

pitelný na modré a opalínové. Hrozně jsem ho chtěl. A tak jsem oslovil ostatní členy naší skupiny, jestli by jeli ještě jednou, že domluvíme další chovatele, a bude-li něco zajímavého, můžeme koupit. Nebylo to žádné velké přemlouvání, a tak jsme asi za měsíc opět vyjeli k západním přátelům.

Na místě se bohužel zjistilo, že domluvená náhrada je tak rozpelichaná, že není

schopna převozu. Musely na mně být vidět smutné oči, protože následná slova byla jako lék na největší bolest. Chovatel mi řekl, že ví, jak dalekou cestu jsem jel a že ať se nebojím, že najde řešení. Vlastě tam byl ještě jeden pár smutných očí, tentokrát šlo o Martina, jenž měl domluveného také štěpitelného samce, který ale byl ve stejném stavu pelichání.

Po chvíli přemýšlení nám náš přítel chytil dva modré samce štěpitelné na opalíny. Jeden roční pro mne a jeho otec pro Martina. Musely nám zářit oči jak lampióny. Ani Jarda s Josefem nezůstali s prázdnou a získali krásné modré opalínové samice. Spokojeni s nákupem a vybavení množstvím užitečných rad jsme ten den navštívili několik dalších chovatelů, kde



ASOCIACE
CHOVATELŮ
EXOTICKÉHO
PTACTVA

KONTAKTNÍ OSOBY:

Ladislav Žoha

tel.: 732 483 540

e-mail: Ladislav.zoha@seznam.cz

Zdeněk Vandělík

tel.: 602 237 130

e-mail: info@shvtruhlarstvi.cz

9. ROČNÍK V.I.P. SETKÁNÍ CHOVATELŮ

Pořádá Klub přátel exotického ptactva (KPEP) pod záštitou Asociace chovatelů exotického ptactva (ACHEP)

PROGRAM SETKÁNÍ 22. 3. 2014

11.00 – sraz účastníků ■ 11.15–13.00 – prezence, oběd ■ 13.00 – I. přednáška: Patrick Ghysels (Versele Laga) – Nejnovější trendy ve výživě exotických ptáků – překlad do ČJ MVDr. Helena Vaidlová ■ 14.00 – II. přednáška: Milan Bartl – Chov papoušků žako a jejich umělý odchov ■ 14.45–15.15 – pauza s občerstvením ■ 15.15 – Prezentace ACHEP, o. s. – Ladislav Žoha, Mgr. Jan Sojka ■ 15.30 – III. přednáška: MVDr. Miloš Kelecsényi – Když chovatel otálí s návštěvou veterináře ■ 16.10 – IV. přednáška: Sylvie Ucová (vedoucí Vědeckého orgánu CITES, AOPK ČR) – Novinky v problematice CITES ■ 16.35–16.55 – pauza ■ 16.55 – V. přednáška: Karel Kerouš – Když u Vás zazvoní inspekce (ČIŽP) ■ 17.55 – VI. přednáška: Štěpán Šesták – Chov a odchov amazoňana červenočelého (*Amazona rhodocorytha*) ■ 18.20 – volná diskuze k předneseným tématům ■ 18.40 – zakončení ■ Změna programu vyhrazena

INFORMACE PRO ZÁJEMCE:

Adresa setkání: Penzion LONY, Kozovazy 12, Mochov ■ **Účastnický poplatek:** 750 Kč/osoba – přednáškový cyklus, oběd, nealko nápoj, káva, zákusek v ceně. Možnost zajištění večere a ubytování, hlídání uzavřené parkoviště zdarma.

Přihlášky lze stáhnout na www.kpep.cz, či napsat nebo zavolat na kontaktní osoby nebo na adresu: Luka pod Medníkem 79, 254 01 Jílové u Prahy.

Uzávěrka přihlášek je 14. 3. 2014.

Platba účastnického poplatku: číslo účtu 3778379/0800 ČS, nebo v hotovosti při prezenci.



▲ Dvacátýsedmý den



▲ Ráno před vylétnutím

se podařilo získat chovný materiál do naší linie ptáků s fialovým faktorem.

Cestou jsem přemýšlel o možném odchovu ještě v sezóně 2013. Přece jen nakoupení ptáci nebyli z nejlevnějších a hlavou se mi honily názory na ptáky ze západní Evropy. Jak je tam chovatelé „cpou“ vším možným, a když si je člověk doveze, žijí tak tři měsíce – a podobné „uklidňující“ zkušenosti. Nebylo načekat a vzhledem k tomu, že byl začátek srpna a svůj chov mám v místnosti, kde mohu prodlužovat den svícením, případně přitopit, domů jsem se vracel již s jasnou představou. Doma jsem získanému štěpákovi přidělil volnou modrou samici a pozoroval, co se bude dít. Pan samec ale při každém jejím přiblížení otočil hlavu jinam, čímž jak jí, tak mně dával jasně najevo, že to není samička jeho snů. Proto jsem mu po několika dnech přidělil jinou samičku. To už bylo daleko lepší a samice brzy začala navštěvovat budku a po dvou týdnech snesla tři vejce, na která zasedla. Po nějaké době jsem ale zjistil, že vajíčka nejsou oplozena a zájem o tuto samici také není úplně žhavý.

Tady přichází na scénu hrdinka z mého předchozího článku o podkládání vajec a mláďat. Ona modrá samička, která ochotně a skvěle vychovala tři cizí mláďata. A právě ta opustila budku a samec této samičky dělal opět přesně to, co jindy. Jeho zájem byl na 100% soustředěn na mláďata a v kleci se pohyboval pouze mezi krmítkem a mláďaty. Když byli mladí týden z budky, pozoroval jsem, jak samice kručí a sedá si k páření. Ale kdepak, mladí jsou prostě přednější! Bylo mi jasné, že roztoužená samička si naklade nová vajíčka čistá. Udělal jsem rychlé rozhodnutí. Samec je tak skvělý táta, že se o mladé postará, o to jsem neměl strach. A roztoužená samička možná rozhybe i mého štěpáka, který do té doby seděl v kleci jako rychtář. Vzal jsem sítku a udělal to, co bylo v té chvíli třeba. Samec skutečně k nové a roztoužené samičce projevoval náklonnost. Brzy došlo k návštěvám budky a následné snůšce, která čítala čtyři vajíčka. Jak se po několika dnech ukázalo, všechna byla oplozená! Při tomto zjištění se mi málem zastavilo srdce a následně se rozbušilo velikým tempem. Devatenáctý

den od zahájení inkubace se postupně vylíhla všechna čtyři mláďata. Dvě nejmladší byla od první chvíle nepatrně jinak ochmýřená. Úplně nejmladší bohužel uhynulo. Zbývající tři mladí dobře prospívali a přibližně od desátého dne, kdy se začala vyvíjet první pera, probíhalo každodenní pozorování, focení a konzultace s kamarády. Bude tam opalín nebo nebude? Asi tak dvacátý den už bylo jasné, že na světě je modrá opalínová samička. Pravděpodobně první v naší zemi. Aby náhod v tomto příběhu nebylo málo, vyšel na samičku kroužek s pořadovým číslem 68. Proto jí pracovně říkám „Jágrovka“. Všechna tři mláďata dobře prospívala a dva modří samci, u nichž je pravděpodobné, že budou na opalinovou mutaci štěpít, opustili budku 22. 12. 2013. Jágrovce se v budce ještě líbilo, ale nakonec ji opustila 24. 12. 2013. Uznejte, že to byl pro mě ten nejkrásnější dárek k Vánocům!

Jiří Vojtěch – Čibuz

Foto: autor

www.vojtechpp.cz

fb: Havany Blue



▲ Mláďe po vylétnutí



▲ Šťastná rodinka